

תת"ע 11614/01/18 - מרטין פורשה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 11614-01-18 מדינת ישראל נ' פורשה
תיק חיצוני: 11114038182

מספר בקשה: 3

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	מרטין פורשה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 20.2.18 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,200 ₪.
3. ב"כ המבקש טען כי המבקש לא ביצע העבירה המיוחסת לו וכי ככל הנראה מדובר בטעות של השוטרים ולכן הגיש בקשה להישפט ואף פנה לייעוץ משפטי. טען כי המבקש פנה פעמים רבות למרכז המידע של אגף התנועה על מנת לברר באיזה תאריך אמור להיקבע דיון בתיק והוסבר לו כי תאריך הדיון יישלח אליו בדואר. טען כי המבקש מעולם לא קיבל את הזימון לדיון ולא ידע על קיומו. טען כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש נזק חמור ועיוות דין שכן פרנסתו ופרנסת בני משפחתו תלויה ברישיון נהיגתו.
4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי המבקש זומן כדן ולא התייצב לדיון. בנוסף טענה כי המבקש לא הציג כל טיעון מוכח לעיוות דין.
5. ב"כ המבקש טען בתשובה לתגובת המשיבה כי לא הוצג ולו בדל ראיה המעידה על כך שהמבקש קיבל את הזימון לדיון לידיו. טען כי עצם שפיטתו של המבקש שלא בפניו עולה כדי עיוות דין וגוררת אחריה נקודות חובה וסנקציה כספית. לאור האמור חזר על הבקשה לבטל את פסק הדין וליתן למבקש יומו בבית המשפט.

6. לאחר ששקלתי טענות המבקש החלטתי לדחות הבקשה.

7. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

8. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדיון, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את הזימון לדיון מסיבות שאינן תלויות בו, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

9. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו ובטענה כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין.

כפי שנפסק לאחרונה בעפ"ת 71874-01-18 **כאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

10. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

11. בשום לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 3.6.18.

12. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ח, 06 מאי 2018, בהעדר
הצדדים.